

mod den hele Plan, idet det vil ses at fremgaa, at Hovedønsket var at faae et andet Sted for Haven. Den hele Bevægelse iaar og til enhver anden Tid staar jeg aldeles udenfor, og giver ikke mig Anledning til nogen nærmere Udtalelse. Nu siger den ærede Taler, at det er godt nok med den bestemte Sum; men hvorfra faae vi Sikkerhed for, at den ikke overskrives? Man kan ikke forlange, at Foremanden for Komiteen skal stille personlig Sikkerhed; det er et urimeligt Forlangende. Ganske vist. Men det forekommer mig, at naar man først har valgt et Beløb og siger; dertil ville vi gaa, skulle Entreprenørerne — og her er jo flere — hver for sit Vedkommende stille fornøden Kaution, saaledes at Sikkerheden derved kan være naaet; dette forekommer mig at være temmelig simpelt og klart. Hvorledes skulle vi, naar denne Sikkerhed med Hensyn til Theaterbygningen, som det ærede Medlem ogsaa nævnte? Er det ene ugjortigt, maa det andet jo ogsaa være det. Ved saa høit kompliceret et Foretagende maa man have betryggende Sikkerhed for, at det ikke er løst henfastebe Ting, der staa. Naar det ærede Medlem mente, at Mindretallet var i Modsigelse med sig selv, naar man vilde føre botanisk Have over paa Universitetet og dog tillade, at der for iaar bevilges af Kommunitetets Midler Bidrag til Kunstsamlingerne, saa forekommer det mig ubilligt at sige dette Botanisk Have er jo nemlig et igjennem flere Aar gaaende Foretagende, hvis Karakter henhører under Universitetet, hvorfor det ogsaa har været henlagt dertil. Jeg vil i Forbigaaende sige, at det jo ingenlunde er givet, at man ikke paa en eller anden Maade vil kunne hjælpe Universitetet til at bære nogle af Udgifterne. Der kan jo tænkes at finde Forhandlinger Sted mellem de modstaaende Anskuelse under den fortsatte Behandling af Sagen, uden at det behøver at berøre det Spørgsmaal: hvorledes skal man for indeværende Aar anvende det Overskud, der fremkommer paa Kommunitetets Budget? Og her fremkommer da affkurat det Samme, som jeg tidligere har været Talsmand for, at naar man forlanger iaar en højere Indkomsskat end tidligere, er det billigt, at vi

lette Statskassen de kontante Udgifter og midlertidig bruge Overskudet; vil Thinget derimod ikke have, at Universitetet skal bære Universitetets Udgifter, saa falde jo disse Grunde bort. Med Hensyn til at lade Kommunitetet bære Udgifterne til Kunstsamlingerne, en Anstalt, der jo staar Kommunitetet fuldt saa nær som botanisk Have, da skal jeg henvisse til de Forhandlinger, som fandt Sted i Foraaret 1870, og til den Afstemning, som dengang fandt Sted angaaende dette Spørgsmaal. Uagtet Spørgsmaalet dengang var et Kabinetsspørgsmaal, faldt Forslaget dog kun med 50 Stemmer imod 50, og faldt, fordi en af Forslagsstillerne, det ærede Medlem fra Morsø, stemte imod det; havde han holdt ved sit Forslag, saa havde vi, uagtet det dengang var et Kabinetsspørgsmaal, faaet det fastslaaet, at Udgifterne til Kunstsamlingerne kunde optages under Kommunitetet. Der er endnu en Bemærkning at gjøre med Hensyn til det ærede Medlems Foredrag. Det er, at det ærede Medlem siger: Naar vi faae affslaaet botanisk Have og det nye Theater, saa kunne vi — det var Tanken, jeg huffer ikke Ordet — sige, at vi under de sørgelige Ulykker, der have ramt Landet, dog have søgt at løse vor Dypgave og at overvinde Banskellighederne. Det er ikke saa smukt sagt som af det ærede Medlem, men det er Tanken. Jeg benægter ingenlunde og har ingenlunde benægtet Betydningen af det kongelige Theaters Virksomhed og ingenlunde Betydningen af den botaniske Haves Anlæg, men, naar man taler i den Tone, saa siger jeg dog: Sag sagte, saa sagte; nei, jeg tror, at man ogsaa med Hensyn til dette bør begrænse sig, og med Hensyn til Theaterbygningen tror jeg, at man har gjort et altfor stort Indgreb i Statsformuen, og her kan den samme Bebreidelse komme frem, som

Rettelset.

- Sp. 2002, Lin. 8 f. n.: Ordene „heller ikke“ udgaa.
 — — — 7 — Ordet „ikke“ udgaa.
 — — — 6 — „vi“ læs: „jeg“.
 — 2003, — 2 f. o.: „Kunstanstalterne og Sam-
 lingerne“, læs: „Kunstsamlingerne“.